

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1013/2017
13.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мр. Сима Кнежевић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Услуге и одржавање“ Жабал, чији је пуномоћник Даница Константиновић, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3841/16 од 29.12.2016. године, у седници одржаној 13.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3841/16 од 29.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 5/2016 од 20.09.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду број ... од 01.12.2015. године и тужени обавезе да тужиоца врати на послове ..., или друге одговарајуће послове, као и захтев за накнаду трошкова спора са каматом. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парнице у износу од 87.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3841/16 од 29.12.2016. године, жалба тужиоца је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд као ревизијски пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на пословима радног места „...“, за које је поред осталог Правилником туженог предвиђено да обавља и послове ... и друге послове по налогу руководиоца радне јединице, техничког директора и директора. Након упозорења туженог од 31.07.2015. године на постојање оправданих разлога за отказ уговора о раду, тужиоцу је решењем туженог од 01.12.2015. године отказан уговор о раду, јер је дана 02.06.2015. године у току радног времена које је од 07,00 до 15,00 часова, око 13,00 часова уочен од стране свог непосредног руководиоца да обавља приватне послове који нису у опису послова и задатака на пословима ..., као и да у периоду од 27.05.2015. године па закључно са 30.07.2015. године, приликом обављања послова на којима је распоређен, није носио заштитну опрему и то: ципеле са гуменим ребрастим ђоном и дводелно радно одело које му је дато на употребу, што све представља отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. и 4. Закона о раду.

Оцењујући законитост оспореног решења у поступку пред судом је утврђено да је тужилац дана 02.06.2013. године затечен ван простора свог радног места, да је након упозорења да не обавља поверене послове рекао да ће се вратити на посао што у даљем није учинио, као и да је послове ..., кошења траве примером, обављао без одговарајуће заштитне одеће и обуће коју је задужио, због чега је био позиван на разговор код непосредног руководиоца и директора и упозораван у више наврата на обавезу да ова заштитна средства користи.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, судови су правилном применом материјалног права основано закључили да описано понашање тужиоца на раду у наведеном периоду представља повреду радне обавезе прописане уговором о раду и отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1. и 4. Закона о раду, из којих разлога је тужбени захтев тужиоца правилно одбијен у целости као неоснован.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Одредбом члана 179. став 2. тач. 1. и 4. Закона о раду (Закон о изменама и допунама Закона о раду – „Службени гласник РС“ број 75/2014) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог и његово понашање и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако не користи или ненаменски користи обезбеђена средства или опрему за личну заштиту на раду.

Одредбом члана 8. Правилника туженог о безбедности и здрављу на раду, прописано је поред осталог да је запослени дужан да наменски користи средства за рад и опасне материје, да користи прописана средства и опрему за личну заштиту на раду и да се са њима пажљиво рукује да не би угрозио своју безбедност и здравље, као и безбедност и здравље других лица.

Анексом број 1 уговора о раду 26.01.2015. године предвиђено је да се запосленом може отказати уговор о раду због скривљених повреда радних обавеза

утврђених чланом 10. став 2. тачка 1. (несавесно и немарно извршавање радних обавеза) и ненаменског коришћења обезбеђених средстава или опрему за личну заштиту на раду (став 2. тачка 4.).

Имајући у виду утврђено чињенично стање у контексту наведених одредби закона и других аката, Врховни касациони суд налази да је тужиоцу законито отказан уговор о раду, јер је учинио повреду радне обавезе предвиђене уговором о раду и одбио да користи обезбеђена средства и опрему за личну заштиту на раду, што представља отказни разлог предвиђен цитираним одредбама закона и уговора о раду.

Врховни касациони суд је ценио наводе ревизије тужиоца да је тужени био у обавези да спречи сваку врсту рада која представља непосредну опасност за запослене и обезбеди контролу употребе поверених личних заштитних средстава, па налази да је тужени, као послодавац извршио ту своју обавезу, јер је у поступку утврђено да је тужилац због некоришћења заштитне опреме при раду, био позиван на разговор код непосредног руководиоца и више пута упозораван на обавезу да заштитна средства користи. Осталим наводима ревизије се оспорава законитост распоређивања тужиоца на послове ..., па овај суд указује ревиденту на одредбе члана 2. анекса број 1 уговора о раду, којим је у опису посла које треба да обавља тужилац на радном месту „...“, поред осталог предвиђено и да обавља и друге послове по налогу руководиоца организационе јединице, техничког директора и директора. У конкретном случају радило се о пословима одржавања парка, односно кошења траве тримером, то су послови ..., а за које послове је тужилац задужен уговором о раду.

Из наведених разлога применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић